

STARPBRĪDIS

Cēsu internātpamatskolas - attīstības centra avīze 2018.gada marts, aprīlis, maijs Nr. 4 (36)

Sveika, vasara!

Tik ilgi Tevi gaidījām, mums pietrūka tavu silto saules staru, puķu smaržas, putnu treļļu. Beidzot varam novilkt biežās drēbes, nolikt malā skolas somas. Šis ir tik satraukts laiks, kad steidzam pabeigt nepaveikto, pa reizei cerīgu krūmā meklējot laimīti, cerībā, ka tas ko līdzēs.

Paldies skolotājiem par pacietību, sapratni un atbalstu!

Jauku vasaru visiem!

Redaktore Arita Mīze

AKTUALITĀTES

28. maijā plkst.10.00 4.-8.klases skolēnus Jaunsargu vadītājs kapteinis **Guntars Norbutis** aicināja "iestāties armijā"

Maijs ir izlaidumu laiks, arī pirmsskolā. **25. maijā** 10 „**Sprīdīšu**” grupas bērni pirms došanās uz skolu aicināja vecākus, tuviniekus, pirmsskolas bērnus, skolotājus un skolas darbiniekus baudīt koncertu, pakavēties atmiņās par kopā pavadīto laiku. Nākamie skolēni atmiņai par pirmsskolas gaitām iestādīja 3 kastaņas

25.maijā mūsu skolā tika rīkota sporta diena 5.-9. klases skolēniem ar mērķi, aktīvi sportojot, pārbaudīt savus spēkus tādās tradicionālajās sporta disciplīnās kā augstlēkšana, tāllēkšana, pievilksanās - zēniem, turēšanās pie stieņa – meitenēm. Spēki tika pārbaudīti pildbumbas grūšana, 2x24m atspoles skrējienā un ne tik tradicionālās disciplīnās, kā lidojošo šķīvīšu mešana mērķī, skolas parka apla skrējienā. Katram dalībniekam tika izdalīta septiņu disciplīnu kartiņa, kurā reģistrēja katras disciplīnas rezultātus, lai vēlāk, tos apkopojot, noskaidrotu un skolas noslēguma pasākumā 31.05.2018. apbalvotu aktīvākos, stiprākos, ātrākos, precīzākos, izturīgākos skolas sporta dienas dalībniekus un pateiktos arī skolēniem, kuri palīdzēja iekārtot sporta laukumus un tiesāt sacensības.

24. maijā izskanēja skolas talantu koncerts. Pasākums noritēja divās daļās - pieteikušies bija pāri par simts

dalībnieku. Bērni dziedāja, dejoja, deklamēja un muzicēja

Martā noslēdzās ZAAO konkursi „**Dabai labu darīt**”, „**Mazie paļīgi lielos darbos**”, kuros piedalījās Cēsu internātpamatskolas- attīstības centra pirmsskolas grupas "Bitītes", „Mārītes”, „Sprīdīši”, kopā 38 bērni.

Bērni aktīvi vāca makulatūru, iesaistījās dažādās aktivitātēs, kas saistītas ar vides saudzēšanu.

Apmeklēja reģionālo atkritumu apsaimniekošanas centru Daibe, tikās ar skudra Urdu, kura iepazīstināja bērnus kā rūpēties par vidi, saudzēt resursus, kā arī rosināja pareizi šķirot atkritumus.

Tad arī radās ideja par teātri un nepieciešamajām lēllēm, ko vēlāk gatavoja bērni kopā ar pedagogiem un vecākiem. Veidojām filmiņu par cilvēka ietekmi uz meža iemītniekiem - “Skudriņa – meža saimnieks”.

Mazākie bērni, izveidoja kolāžu, kur skudriņa Urda lūdza palīdzību tārpiņiem sakopt mežu, kā arī gatavoja maskas.

Prieks un emocijas rotāja bērnu sejas. Tas bija tik patiesi! Arī mums, skolotājām, ir gandarījums gan par bērnu veikumu, gan vecāku atbalstu.

27.martā Cēsu internātpamatskolā – attīstības centrā viesojās Tukuma izglītības atbalsta centra speciālistes Daina Medne, Liene Stepiņa un Katrīne Dzene. Viņas interesēja attīstības centra sniegtās iespējas bērniem ar speciālām

vajadzībām, viņu vecākiem un pedagogiem. Abpusējās diskusijās skolas direktors Zigmonds Ozols un mūsu skolas speciālisti dalījās pieredzē par bērnu ar speciālām vajadzībām iekļaušanu izglītības sistēmā. Ciemiņi tika iepazīstināti ar attīstības centra atbalsta kabinetiem un to nozīmi bērnu attīstībā. Guvuši pozitīvus iespaidus un vienojušies par turpmāko sadarbību ciemiņi devās mājup

Gaidot Lieldienas, "**Pilādziņi**" tika pamodināts Pavasara Rūķis. Lieldienu zaķis bija sadējis veselas 100 olas! Paldies palīgiem - bērnu vecākiem! Bērni kopā ar Pavasara Rūķi un Lieldienu zaķiem lustīgi dejoja, dziedāja un piedalījās dažādās aktivitātēs. Netika aizmirsta arī olu ripināšana, olu kaujas un olu ēšana. Un, cerams, nevienam pilādžēnam šogad nekodīs odi, jo visi tika kārtīgi izšūpināti!

29.martā notika vecāku diena

Marta mēnesī 5. klase kopā ar skolotājām **Daci Šutku** un **Indru Silu** apmeklēja Valmieras muzeja izglītojošās programmas "**Gaismas ceļš**" un "**Katram savs kreklis**", kā arī izstādi "**Tautasdziesmas stāsts**".

Sveču liešanas prasmi varēja apgūt katrs. Izmēģinājām visnenāk sveču darināšanas veidu – ar mērcēšanu un audzēšanu. Kopā pārbaudījām, vai senču zināšanas par skalu un sveču gatavošanu un degšanu ir vērā ņemamas arī šodien. Iepazināmies ar senajiem apgaismes veidiem.

Auduma apgleznošana ir aizraujoša un interesanta nodarbošanās, jo tā ļauj tev ar savu individuālo pieeju un fantāziju būt oriģinālam, izjūtot krāsu prieku. Gleznojot paši, varējām piedot košāku izskatu krekliņam, kas būtu tikai tev vienam.

Izstādē "**Tautasdziesmas stāsts**" iepazīnāmies ar Valmieras muzeja krājumu, kas "stāsta" par senajiem arodiem, darba rīkiem, sadzīves priekšmetiem un sabiedrības attīstību kopumā. Tautasdziesma kā savienojošais pamatelements, kur parādās vienlaicīgi arī tās krāšņums un daudzveidība. Tautasdziesmas ir viena no galvenajām latviešu folkloras mutvārdu tradīcijām, kas veido latvisko identitāti. Tās ir apjomīga "informācijas krātuve", līdz mūsdienām saglabājot ziņas par senču dzīvi, sabiedrības attīstību. Tautasdziesmu četrindīs ietverts plašs izziņas materiāls, kas ir nozīmīgs pētniecības avots. Izstādei atlasīts ap 200 lietisko materiālu un ap 200 papīra vienību. No muzeja krājuma bija apskatāmi priekšmeti, darbarīki, gan arī dokumentārā informācija un fotogrāfijas. Izstādi vēl interesantāku un saistošāku padarīja ziņas par vecvārdiem, kurus mūsdienās lieto reti vai nelieto vispār, bet bez kuriem ir apgrūtināta tautasdziesmās ietvertās informācijas uztvere. Tāpat tika izmantoti interaktīvi un digitāli risinājumi, kas mums ļāva pārbaudīt savas zināšanas, atraktīvā formā uzzināt daudz jauna, atkāpjoties no pasīva vērotāja lomas.

Š.g. 22. martā labākie 5.-9.klases zīmētāji devās mācību ekskursijā uz Valmieras Mākslas vidusskolu.

Tuvāk iepazīnāmies ar skolas piedāvātajām profesionālās vidējās izglītības programmām:

- Apģērbu dizains
- Reklāmas dizains

- Interjera dizains
- Metāla izstrādājumu dizains
- Foto dizains

Skolēni piedalījās radošajās darbnīcās.

Karjeras izglītības skolotāja: D. Ruttule

No **10.-18. martam** skolotāja **Inese Aide** piedalījās starptautiskajā studiju programmā **Erasmus + KA1** ietvaros profesionālās pilnveides kursos Anglijā Portsmutā. Šajā nedēļā mācījās jaunākās metodes valodu apmācībā darbam ar bērniem, kuriem īpašas vajadzības. Skolotāja arī apmeklēja Anglijas skolas, iegūstot pieredzi, idejas un materiālus turpmākajam darbam.

22. martā I. Aide devās dalīties šajā pieredzē uz Cesvaines vidusskolu un **26. martā** uz Cēsu pilsētas vidusskolu

19. martā pirmsskolas grupas "**Sprīdīši**" un "**Mārītes**" apmeklēja **Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienestu (VUGD)** depo Cēsīs.

Pirms mācību ekskursijas bērni iepazīnās ar gaisa, sauszemes, ūdens transportu veidiem. Risināja sarunas par rīcību dažādās situācijās, kā arī grāmatās iepazīna daudzveidīgo speciālo transportu, to nozīmi cilvēku dzīvē.

Sarunā ar glābšanas dienesta pārstāvi A. Gulbi, bērni bija zinoši un izmantoja iepriekš gūtās zināšanas. Bērni jautāja par glābēju darbu un transportu, mācījās uzklaut citu domas, izteikt savu viedokli, uzdeva interesējošus jautājumus.

Mācību ekskursija noritēja labvēlīgā gaisotnē un sniedza pozitīvas emocijas un daudzpusīgas zināšanas

15.martā LU Cēsu filiāle sadarbībā ar Cēsu internātpamatskolu – attīstības centru LU 76.starptautiskās zinātniskās konferences ietvaros organizēja zinātniski lietišķo konferenci "**Sociālo prasmju sekmēšana pirmsskolas un sākumskolas vecuma bērniem**"

13.martā Cēsu internātpamatskola – attīstības centrs sadarbībā ar Cēsu novada pašvaldību organizēja zinātniski lietišķo konferenci "**Bērns ar speciālām vajadzībām skolā**". Uz konferenci bija ieradušies 120 dalībnieki no dažādām Vidzemes vispārīgizglītojošām skolām. Lielu atsaukumi konferences dalībnieku vidū guva bērnu psihiatrs Ņikita Bezborodovs, kurš dalījās pieredzē par bērnu neirālās attīstības traucējumiem iekļaujošās izglītības kontekstā. Rīgas 5.AC direktore Iluta Vilnīte dalījās pieredzē par skolu izaicinājumiem iekļaujot bērnu ar speciālām vajadzībām. Par skolotāju lomu un komandas darbu iekļaujošās izglītības iestādes mācību procesā savu viedokli pauda RTU asociētā profesore, pedagoģijas doktore Mārīte Rozenfelde. Dalībniekiem bija iespēja praktiski darboties paralēlajās darbnīcās, kurās iepazīna jaunākās metodes, paņēmienus un saskarsmes principus veiksmīgai bērnu ar speciālām vajadzībām iekļaušanai skolas vidē.

Konferences dalībnieki saka paldies skolas direktoram Zigmondam Ozolam par vērtīgu un izzinošo dienu!

MĒS LEPOJAMIES!

Latvijas Ūdensapgādes un kanalizācijas uzņēmumu asociācijas izsludinātajā video rullīšu konkursā skolu jauniešiem “**Katrs piliens ir vērtība!**”, piedalījās mūsu skolas 5.klases skolēni un ieguva veicināšanas balvu. **Paldies Unai Valcei, Jānim Blausam, Robertam Turīnam, Tomam Bogdanavičam, Annai Marijai Kaļedai, Aleksejam Červjakovam, Evai Panižnikai un skolotājai Ievai Polei!**

Mūsu pirmsskolas bērni jau vairākus gadus piedalās dažādos projektos, kas saistīti ar vides saudzēšanu un izpēti. **2015./2016. m. g. piedalījāmies Cūkmena programmā**, pagājušajā gadā **pētījām kokus**, bet šogad veiksmīgi piedalījāmies vides izglītības projektā “**Cilvēks vidē 2018.**” Otrreizējo materiālu vākšanas akcijā “**Dabai labu darīt**” aktīvākie izrādījās Sprīdīšu grupas bērni. Īpaši jāpiemin **Lauras Jaunzemes mamma**, kas atveda ļoti daudz makulatūras. **Konkursā “Mazie palīgi lielos darbos” ieguvām 2. vietu 4 - 7 gadīgo bērnu grupā.** Paldies visiem vecākiem un pirmsskolas kolektīvam par atbalstu gan makulatūras vākšanā, gan rokas leļļu gatavošanā, gan teātra iestudēšanā!

Bērnu acīs redzams liels prieks par vērtīgajām balvām, kuras pierceš mūs vēl ilgi un mudinās piedalīties konkursos arī turpmāk.

 Cēsu novada pašvaldības izglītības nodaļa izsaka atzinību Cēsu internātpamatskolas – attīstības centra komandai par piedalīšanos pētniecības konferencē “**Mazs ciniņš gāz lielu vezumu**”. **Paldies skolēniem Lāsmai Zemītei, Danielam Podniekam un skolotājām Ingai Kreicbergai un Ingridai Kraujai!**

 Cēsu internātpamatskolas – attīstības centra 7. klases skolnieces **Arita Mieze** un **Laine Alksnīte** ieguva pateicību par piedalīšanos ZAAO vides izglītības projekta “**Cilvēks vidē**” konkursā “**Lielie palīgi lielos darbos**” ar instalācijas darbu “**Skudra Udra**”. Paldies meitenēm un ģeogrāfijas skolotājai Sarmītei Verpelei!

5. klases skolniece **Una Valce** ir ieguvusi **2. vietu** Cēsu novada lietišķās informātikas olimpiādē **Paldies skolotājai Jūlijai Sildarei!**

11. aprīlī 7. b klases skolniece **Andžela Belousa** un 9. b klases skolniece **Signe Radzāne** piedalījās mājturības un tehnoloģiju konkursā “**Radi savu pasauli pats!**”, kur **Andžela Belousa** ieguva **2. vietu**. **Paldies mājturības skolotājai Indrai Silai!**

Cēsu internātpamatskolas – attīstības centra metalofonu ansamblis piedalījās Integratīvās mākslas festivāla “**Nāc līdzās**” Lielkoncertā VEF Kultūras pilī un ieguva laureāta titulu.

Liels paldies 6.klases meitenēm – Agnesei Lauvai, Elvīrai Popovičai, Hedvigai Miezei, Samantai Ošai, Margaritai Jolkinai, Aleksandrai Ovčiņņikovai, skolotājām - Mārai Baginskai, Daigai Ducenai, Sanitai Cerīnai par ieguldīto darbu priekšnesuma sagatavošanā.

23.martā Latvijas izglītības iestāžu skolēnu skatuves runas konkursā Vidzemē Cēsu internātpamatskolas – attīstības centra 7. klases skolniece **Arita Mieze** ieguva **1.pakāpes diplomu**. **Mēs lepojamies un sākam paldies Aritai Miezei un viņas skolotājai Sandrai Sietiņai!**

7.martā CBJIC skolēnu skatuves runas konkursa 1.kārtā piedalījās 5.kl. **Dāvis Renārs Jekums**, 6.kl. **Hedviga Mieze**, 7.kl. **Arita Mieze**, 8.kl. **Keita Geriņa**. Pateicības saņēma **Dāvis** un **Keita**, simpātiju balvu – **Hedviga**, bet laureāte 7.-9.kl. grupā kļuva **Arita**, viņa tika izvirzīta Skatuves runas konkursa 2.kārtai Valmierā

Mans skolā pavadīts laiks

Laiks skrien ar vēja spārnēm...

Nesen gāju bērnudārzā, kur vēl biju maza, bez nekādām rūpēm un atbildību. Tad sāku iet skolā. Tikko biju pirmajā klase, bet tagad jau devīto beigšu. Laiks paiet ātri, ka pati nepamanīju. Visādi notikumi risinājušies pa šo laiku, gan labi, gan slikti.

Daudzi cilvēki ienākuši un aizgājuši no manas dzīves. Drīz jau lielā dzīve klāt. Vidusskola klāt. Jauni draugi un skolotāji.

Deviņi gadi pavadīti šajā skolā. Ar cilvēkiem, kurus pazīstu jau daudzus gadus, kuri padarīja dzīvi košāku. Draugi, kas uzmundrināja mani grūtos brīžos vai lika man smieties līdz vēdersāpēm, kuri bija gan priekos, gan bēdās klāt. Skolotāji, kuri ir pacietuši mūs visus šos gadus. Ar visām mūsu spītībām un iegribām, kuriem runājām pretī, kurus mēs kaitinājām, bet tik un tā mūs pacietā un iemācīja mums visu, ko vajadzēs lielajā dzīvē.

Atceros, kad bijām vēl mazi bērni. Pirmo reizi ienācām pa skolas durvīm ar ziediem rokā. Satikām mūsu skolotājus un klases biedrus pirmo reizi.

Laiks gāja uz priekšu. Mēs pieaugām. Četrus gadus mācījāmies mazajā galā. Daudzi aizgāja, citi pienāca. Nākamajā gada bijām lielajā galā pie citiem skolotājiem un klases biedriem. Apjukuši skrējām uz vienu klasi, uz otru. Atkal sākās jauni piedzīvojumi. Astotajā klase es sapratu, ka drīz jau visi iesim savā dzīvē, uz citām skolām.

Nu jau 9. klase. Pēdējais gads ar cilvēkiem, kurus pazīstam ilgi.

Pirmajā septembrī ievadām mazos pirmklasniekus. Mēs agrāk bijām tādi paši mazi resgaļi. Drīz jau Pēdējā zvanā 1. klase mūs ievēdīs zālē. Un mūsu laiks šajā skolā beigsies. Visi šie gadi man paliks atmiņā.

Ērika Jakovļeva 9.kl.

Šis skolā pavadītais pilnais un bagātais brīdis ir ļāvis man piedzīvot visdažādākos brīnumus, lai gan esmu gājis cauri dažādām problēmām.

Sākot no pirmās klases un ejot līdz devītai klasei, es esmu sapratis vienu – nepadoties. Lai gan tev kaut kas nepadoties, tu nevari padoties jau pirmajā reizē, tev ir jāmēģina atkal un atkal, kamēr izdosies tas, ko esi izcerējis. Galvenais skolā ir saprast un izdarīt. Ja kaut ko tev skolotāja jautā, nevajag kautrēties atbildēt, lai gan citi ir gudrāki par tevi, tev nevajag rādīt savu vājo pusi, jo citās lietās un vietās tu esi pārāks par viņu.

Lai gan tev stundās neiet, nekautrējies pajautāt skolotājai, savādāk netiksi līdzi. Nevajag baidīties no citiem un īpaši no sevis.

Didzis Logins 9.kl.

Mēs katrs pavadām skolā deviņus gadus, kāds ilgāk, bet kāds mazāk. Kādam tie ir labākie gadi, bet kādam ne tik labi.

Šie seši gadi, ko esmu pavadījusi Cēsu meža skolā, ir bijuši krāsaini. Šajā skolā jutos kā otrajās mājās, skolotāji ir atsaucīgi un saprotoši, skolas biedri ir izpalīdzīgi un draudzīgi.

Es esmu mācījusies trijās skolās, bet nevienā skolā skolotāji nav bijuši tik pretimnākoši kā šeit. Man šajā skolā visvairāk patīk tas, ka skolas darbinieki izdomā visādas aktivitātes, lai tiem bērniem, kas paliek sestdienās un svētdienās, nav garlaicīgi, lai ir interesanti.

Šogad šajā skolā man ir pēdējais gads, kuru cenšos pavadīt dzīvespriecīgi un jautri. Neskatoties uz to, cik dažas skolotājas ir bijušas stingras, es tāpat pateicos viņām par sniegtajām zināšanām.

Šī ir pēdējā nedēļa, ko pavadu šeit, un cenšos izbaudīt šo laiku ar klases biedriem un skolas biedriem. Man pietrūks visas jaukāskolotājas, jautrie skolas biedri un foršais skolas direktors.

Manas atmiņas par šo skolu vienmēr būs tās labākās, jo šeit esmu pavadījusi savus jautrākos un foršākos gadus. Paldies visām skolotājām par man sniegtajām gudrībām, skolas biedriem – par atsaucību un ģimenes sajūtu! Paldies skolas direktoram par sniegtajiem padomiem!

Laura Vaišļa 9.kl.

Kas skrien ātrāk par vēju? Laiks. Tieši tā, mans pamatskolas laiks aizskrējis nemanot.

Sarkana ķieģeļu māja, daudz bērnu, skolotājas, draugi un trakas atmiņas. Šos gadus skolā esmu aizvadījusi ar labākajiem cilvēkiem – maniem klasesbiedriem un, protams, skolotājām.

Mana pirmā skolas diena. Cik saviļņojošs moments tas bija! Mammai pie rokas un otrā rokā ziedi, devos augšā pa vecajām skolas kāpnēm uz savu klasi. Ar kautrīgu smaidu iegāju klasē, kur sirds puksti kļuva straujāki, redzot nu jau sev tuvos un mīļos klasesbiedrus. Pirmos gadus bija diezgan grūti pierast pie tā, cik tālu esmu no mājām. Bija skumīgi, bet, pateicoties draugiem un skolas organizētajiem pasākumiem, pulciņiem, ekskursijām, es tiku tam pāri.

Gadiem ejot, daudz kas mainījās, kāds aizgāja ar siltām un mīļām atmiņām, bet kāds atnāca ar bailēm no nezināmā.

Sākumskolu beidzot, nāca trakākais un labākais posms dzīvē. Laiks iepazīt jaunas skolotājas, kas ar mums būs nākamajos piecus gadus.

Mūsu klases kolektīvs – mēs esam mežoni, kurus valdīt spēj mūsu iecietīgās un burvīgās skolotājas. Notikumu ir tik daudz, kuri paliks mūsu sirdīs visu mūžu.

Pienācis grūtākais posms – mums jāatvadās! Atvadas nevienam nepatīk. Mēs visi kopā esam cieši saistīti, bet pienācis laiks māt atvadas un katram doties uz savu pusi.

Pavadīts labākais laiks dzīvē. Pateicoties mūsu foršajām skolotājām un radošajai vadībai, mēs esam pamatskolu beiguši. Mēs vienmēr būsim ar jums, jo katrā skolas ķieģelītī ir kāda daļiņa no mums.

Lelde Līce 9.kl.

Laiks skrien vēja spārnēm. Nesen es vēl biju bērns, bet tagad jau pusaudze. Tūlīt jau būšu pabeigusi pamatskolu un tad došos jaunā dzīvē pie jauniem cilvēkiem uz jaunu vietu.

Man tik ļoti pietrūks visu šo cilvēku, ar kuriem es pavadīju 6 gadus. Mums ir tik daudz kopīgu atmiņu, gan priecīgu, gan bēdīgu.

Atceros dienu, kad mēs ar Ēriku, Madaru un Leldi mežā iekurinājām ugunsgrāvu un cepām zefirus. Mums bija milzīgs ugunsgrāvs, likās, ka nodedzināsim mežu. Zefīru dēļ mums rokas bija lipīgas, vajadzēja pēc tam iet mazgāt.

Bija viena diena, kad mēs ar Leldi un Madaru aizgājām uz mežu. Mums ienāca prātā filmēt visādus smieklīgus video un pēc tam no tiem uztaisīt tādu kā filmiņu. Mēs nofilmējām daudzus video, bet diemžēl man viņi visi no telefona pazuda un nekāda filmiņa neiznāca.

Mums kopā ir bijis daudz piedzīvojumu, kurus es gribētu izdzīvot vēlreiz.

Pēc 9.klases viss būs mainījies. Mēs katrs iesim savu ceļu. Protams, būs vēl cilvēki, kurus varēsim satikt, bet būs arī tādi, kurus satiksim ļoti reti vai arī tikai salidojumā. Atvadīties no skolas, no skolotājiem, no draugiem būs ļoti grūti, it īpaši tiem, kuri šeit ir pavadījuši visus 9 gadus. Šī skola man ir kā otrās mājas, šī klase – kā otra ģimene, un atvadīties no visa būs sāpīgi, vēl pie tam zinot, ka mēs vairs netiksimies tik bieži un nepavadīsim tik daudz laika kopā.

Vēlētos pagriezt laiku atpakaļ un visu piedzīvot vēlreiz.

Jana Purne 9.kl.

Cik ātri iet laiks. Viss sākās 2009. gadā, kad ienācu pa šīs skolas durvīm. Viss likās tik savāds, nekas vairs nebija tāds kā iepriekš. Bija tik daudz nepazīstamu cilvēku, kas staigāja pa šo skolu.

Pirmās iepazīnu skolotājas, kuras mūs sagaidīja klasē. Viņas mūs izskoloja līdz 4. klasei, tad skolotājas nomainījās, bet šo 4 gadu laikā tika piedzīvots ļoti daudz gan labā, gan sliktā. Tā kā mazajās klasēs ļoti labi mācījos, tiku laists vasaras brīvlaikos ātrāk un tiku pie daudz lielākas atpūtas.

Sākoties 5.klasei, viss mainījās, uz stundām devāmies uz 2. vai 1. stāvu, nevis 3., kā bija ierasts. Stundas vairs nenotika tikai vienā klasē, bet gan bija jāsāk staigāt pa gaiteniem un jāmeklē kabineti. Kā arī nomainījās skolotāji. Viņi izveidoja mūs tādus, kādi esam tagad. Pēc 4.klases mēs tik bieži vairs nedevāmies ekskursijās pa Latviju, jo nācās daudz vairāk mācīties, brīvā laika kļuva mazāk.

Šo gadu laikā esmu apguvis ļoti daudz, pateicoties skolotājiem, kuri mūs mācīja. Šajās telpās tika sastrādāts ļoti daudz nedarbu, kurus atcerēšos līdz vecumdienām. Pēc pāris gadiem ieradīšos uz salidojumu un pavērošu, kas šo gadu laikā ir manījies.

Dagnis Palsis 9.kl.

Radošā lapa

(Darbi, kas rakstīti pēc ģeometriskajām figūrām)

Pavasara pastaiga līdz mums

Manās pieticīgajās mājās ir mazs, mazs lodziņš, bet, palūkojoties pa to, var redzēt lielas lietas.

Kad apsēžos pie tā, varu iegrimt fantāziju vilnī un nedomāt par svarīgo, ikdienišķo. Var ieraudzīt daudz lietu, kuras nebūtu pamanījuši bez šīm šaurajām logu rūfīm. Pamanu zālīti aiz loga, no zemes jau izspraukušos pirmo sniegpulkstenīti, saņēmušos pumpuriņus, peldošos mākoņu, bērnu rotaļas. Varu ieraudzīt plaukstošas lapas, saulīti, bet arī sniegu, vēju un aukstumu. Pats logs ir kaut kas skaists. Caur to var pat sadzirdēt, kā vējiņš šalc, zvaniņi, pie mājas durvīm sakustināti, priekā iespiedzas, pa ceļu braucošas mašīnas rukoņu. Klau, tur tālumā koki klusi, klusi, mierīgi, reizēm tik steidzīgi, it kā kādu gaidītu, sarunājas...

Es padomāju, cik gan šis lodziņš te ilgi ir stāvējis, iemiets starp klusajām, garlaicīgajām mājas sienām, un cik te ilgi vēl stāvēs. Cik gan šeit tas ziemu, pavasaru, vasaru un rudenī aizvadījis?

Izgāju ārā, lai raudzītos un sajustu apburošo dabu pati savām acīm, lai logs paliek turpat, kur bijis un sapņo par pārmaiņām, brīnišķīgo skatu, kāds paveras pretī, un cilvēkiem, kas vēl caur to skatīsies domīgi un prieka pārņemti.

Hedviga Mieze 6.kl.

Noslēpumu acs

Aplis mums asociējas ar daudz lietām: ar sauli, ar ceļazīmēm, ar ģeometriju. Apli var ievērot visur, arī sejā.

Aplis ir acis, neviens neieskatās acīs, neviens nesaprot, ko acs var pateikt. Cik daudz jūtu un ciešanu, un noslēpumu acs par tevi pasaka priekšā. Tikai retais var saredzēt, ko tavas acis slēpj un ko mēģina pateikt. Acis ir dažādās krāsās: zilā, zaļā, brūnā. Un pa vidū šai krāsai ir melns, mazs aplis, kurš var noslēpt dziļākas jūtas, kuras neviens nesapratīs. Un, kad ir grūti, acīs parādās jūra ar visām tavām sāpēm.

Zināt tādus teicienus: „Acs ir cilvēka dvēsele” vai „Acs ir cilvēka atspulgs”? Šajos teicienos ir daļa patiesības. Kāpēc jums liekas, ka cilvēka acis ir reizēm stiklainas? Man ir atbilde uz šo jautājumu. Tas tāpēc, ka cilvēks jūtas salauzts un acis mēģina pateikt, lūdzu, lieciet man mieru. Acis ir jūra, kuru var redzēt un sajūst.

Daniela Priedniece 7. kl.

Slimnīcas logs

Reiz dzīvoja meitene. Viņai bija īsi mati, gaišas acis un laba sirds. Viņa nekad neizgāja no slimnīcas. Meitene bija slima. Viņa pasauli pētīja caur logu. Viņa saskatīja pa šo logu tik daudz skaistu un brīnišķīgu lietu, ko parasti cilvēki nemaz neievēro.

Gāja laiks, un meitenei nekļuva labāk. Pamazām meitenei sāka izkrist mati. Meitenes mātei bija bail. Mamma katru dienu prasīja meitai, vai viņai viss ir labi. Meitene ar smaidu uz lūpām lūkojās logā un teica: „Nebaidies, mamma, man viss ir kārtībā. Labāk atnāc man blakus un palūkojies caur logu, paskaties, cik skaista diena!”

Pienāca ļoti slapja un pelēka diena. Māte atkal prasīja, vai viņai viss kārtībā. Meita atteica: „Tas nekas, ka šī diena tāda pelēcīga. Re, paskaties, cik skaisti gar logu tek lietus lāses! Re, bērni lēkā pa peļķēm un smejas!” Meiteni priecēja šī sarežģītā, bet tomēr skaistā pasaule. Viņa vienmēr visā saskatīja kaut ko labu.

Bija pagājis gads, meitene vairs nespēja piecelties no gultas, apkārt staigāja satraukti ārsti un skumjā mamma. Meitenei nebija kļuvis labāk, bet meitene joprojām smaidīja. Viņa vienmēr visiem lūdza, lai neaizsedz logu. Meitene jutās laimīga, viņa centās iepriecināt noskumušo mamma. Viņai diezgan labi padevās. Mamma centās smaidīt un kopā ar meitu lūkojās caur slimnīcas logu. Meitene stāstīja mātei visu, ko redz un sajūt, lūkojoties caur šo logu, tās vienmēr bija pozitīvas lietas. Mamma tas ļoti priecēja, jo viņa jutās tik labi, klausoties meitā.

Bija saulaina diena, viss ziedēja, putni lidinājās zilajās debesīs. Meitene ar pēdējiem spēkiem vēroja logu. Mamma sēdēja blakus meitai. Ārsti ar drūmām sejām un domām staigāja pa istabu. Meitene pieskārs mammas rokai un teica: „Māmiņ, paskaties, kā putni lido tik lēnu, it kā viņi peldētu zilajās debesīs...” Meitene aizvēra acis un ar smaidu uz lūpām aizmiga.

Viktorija Oša 8.kl

Aplis

“Kā rodas aplis?” Labs jautājums, bet vai vispār kāds to zina?

Reiz dzīvoja mazs zēns, un viņu sauca Ralfs, visi viņi sauca par zinātkāro Rafiņu.

Vienu dienu, kad viņš gāja no skolas uz māju, viņam galvā iešāvās ideja.

Viņš gribēja zināt, kā radies aplis. Viņš domāja un domāja, pat internetā meklēja.

Bet atbildi tā arī neatrada. Un tad viņš atcerējās omīti. “Ome visu zina!” Ralfs priecīgi iesaucās un aizskrēja pie viņas. Par laimi, omīte nedzīvoja tālu.

Iegājis omes mājā, viņš bija pārsteigts, jo tur valdīja neierasts klusums. “Omīt!” Rafiņš iesaucās. Viņš gāja arvien dziļāk un dziļāk mājā, un izrādījās, ka ome gul. Lai nepamodinātu omi, viņš apsēdās blakus un ieslēdza TV. Pēc pusstundas ome pamodās un Rafiņš sāka uzdot tik daudz jautājumu, ka omīte apjuka.

“Ko šoreiz gribi zināt?” ome pajautāja un raudzījās uz Rafiņu.

“Kā rodas aplis?” viņš vaicāja. Iestājās klusums.

Omīte bija izbrīnīta, jo pirmo reizi viņas mūžā kāds uzdeva tik mulsinošu jautājumu.

Viņa padomāja un teica: “Es nezinu.” Bet ar to Rafiņa zinātkāre, kā rodas aplis, nepazuda.

Viņš gāja pie visiem cilvēkiem un uzdeva to pašu jautājumu, un visi kā viens atbildēja: “Es nezinu.”

Pagāja laiks. Rafiņš bija izaudzis jau liels un kļuvis par zinātnieku, un visu savu brīvo laiku viņš joprojām meklēja atbildi uz jautājumu: “Kā rodas aplis?”

Elvis Bogdanovs 7.kl.

Bērības ceļš uz mājām

Reiz kāda maza meitenīte skraidīja ar basām kājiņām pa ceļu. Apkārt tai bija zaļgana zālīte, smaržīgas vizbulītes. Maza upīte tecēja gar ceļu. Meitene tipināja basām kājiņām pa smilšaino, akmeņaino celiņu, kas veda uz mājām. Šis ceļš bija neaizmirstams, jo, kur paskaties – visur vai nu maza zemenīte, vizbulīte, vai pienene. Un ceļš bija mazliet likumains, vienmēr bija interesanti minēt, kas sagaida aiz nākamā līkuma.

Mazajai meitenītei ļoti patika soļot pa celiņu. Katru dienu vasarā viņa pa ceļam uz mājām lasīja puķītes un zemenītes. Viņa skrēja, tās rokās cieši turēdama. Un tad jau meitenīte ieraudzīja savu māju. Tapāt basām kājiņām meitenīte pieskrēja pie māmiņas un iedeva viņai puķītes. Un saulīte iespīdēja smaidīgi viņu logā.

Elvīra Popoviča 6.kl.

Avīzes redkolēģija:

Jasmīna Hmeļinska, Lelde Līce, Arita Mieze, Hedviga Mieze, Samanta Oša, Viktorija Oša, Dagnis Palsis, Daniela Priediece, Jana Purne un skolotājas Veronika Ovčiņņikova, Irita Dvinska